ALOQVIVM SERENISSIMO REGI IACOBO WOODSTOCHIÆ HABITVM

24. Augusti. Anno 1624.

QVod *Portio Latroni* è Scholis in forum protracto, ut perorare t publicè, accidisse refert *Seneca*: illum usq; eò fuisse confusũ, ut à *Solœcismo inciperet*: vereor, ne mihi contingat hodiè apud Te dicturo (*Regum omnium perspicacissime*) qui dicenda anticipas, stupendâ ingenij prolepsi; à qua, quantum deficit, tantũ infra rem subsidit vel meditatissima cujuscunq; oratio. Cùm autem sensibile nimiùm excellens labefactet sensum (ut cum *philosophis* tradit experientia) quid mirum, si prodeunti subitò è *Musarum umbraculis*, caligent oculi ad insoliti *Solis* radios. Hosce interim vel deponit cum *Phœbo* apud Poëtam, vel cum *Mose* potiùs velo obducit *Sacrata tua Maiestas*, quoties appropinquant *tui Academici*; quos non benigniùs audis, quàm invitas: non ut *inter cæteros* tantùm gratulentur pro more, sed *præ cæteris* compellent liberè. Hinc si fieri potuisset, *octodecim* stipata *Collegijs*, & *septem Aulis*, in occursum prodijsset *Patrono suo*, grata tua *Ancilla*, *Mater*

Contr. l. 9. in præmio.

Conimbr. in 2. de Anima. ca. 12.

nostra,

noſtra, *Oxonienſis Academia*: ſed quia hoc non datur; quod agnoſcit, quod debet, quod meditatur, quod vovet, repræſentat per *filios hoſce* ſuos primarios. Peregrinantur plurimi ad IACOBVM *Compoſtellæ*, & dum quærunt ibi *Sanctum*, inveniunt *Idolum*. Neq; enim inter *Fraterculos* adhuc conſtat, An IACOBVS *Apoſtolus* unquam *Hiſpaniam* inviſerit. Quantò compendioſior noſtra hæc religio, & certior devotio? Iſti prolixum iter emetiuntur, ut minùs forſan accipiant, quàm eō-ferunt. Tu verò IACOBVS *noſter Tutelaris*, non tã expectas tuorum vota, quàm prævenis; & ut *cultores* illuſtres *tuos*, ipſe *peregrinaris*. Capitale fuit *Perſis* irruentibus in conſpectum *Regis* abſq; venia. At Tua, quos *invitat* fama, benignè *admittit* facilitas; nec triſtes unquam *dimittit*, niſi hoc nomine, *quia* eſt diſcedendum.

Vide Marianam de adventu S. Iacobi in Hiſpan. Baronium Martyrol. ad 25. Iulij.

Eſther. 4.

2 Vincula ſunt iſta (*Rex potentiſſime*) quibus arctiùs conſtringuntur *ingenui tui ſubditi*, quàm manicis aut compedibus Adamantinis *Maſtigiæ* viliſſimi aut *ſtigmatici*: Legibus quidem tuis *vincîmur* nos omnes; ſed dimiſſâ celſitudine, facili ſeveritate, temperatâ Majeſtate, ſuavi & demulcienti jugo, *vincuntur* præcipuè ij, qui aliâs ſunt *liberrimi*. Atq; hîc dum intueor, quot dicenda occurrunt, & quàm paucis ſit dicendum, non adeò tur-

turbat quid *dicam*, quàm quid *prætermittam*: Non opus est igitur ut vagetur oratio, cùm domi habeat unde luxuriet. *Bibliotheca* publica quotannis intumescens ingenti voluminum auctario; *Scholæ* publicæ, pinnis tandem fastigiatæ, & nubibus æmulæ; *Salaria* publica invidendâ benignitate Professoribus collata, & confirmata, themata fuerunt *panegyricis* antè hoc in loco dictis; quæ fastis jam seponuntur, ut inclarescant seris nepotibus. Atquî non adeò sterilescit *tuum* (ô *Rex felicissime*) *Imperium*, vel languent *Regiæ benignitatis* exempla, quin certet cum ipso temporis decursu, *Mœcenatum* recentior beneficentia. Quid dicam de *Aulâ Lateportensi*, quæ (*Aquilæ* instar) tuo diplomate, post tot sæcula, tandem vetustatem exuit, & transijt in *Collegium Pembrochianum*, vel ipso nomine satis *dotatũ* & *nobilitatum*? Ad marginem præterlabentis amnis, Heroicis hodiè insurgit sumptibus *Hortus Botanicus*, qui *Patavinis* vel *Leydensibus*, hâc ex parte, non cedat delicijs. Ex decreto de *aperiendo Flumine*, tuo Regali assensu firmato nuper, & promulgato; quàm perenne manabit, *Academicis* præsertim tuis, emolumentum; sentient affluentiùs posteri, quàm præsentes explicent. Postremò ne mutus sim aut ingratus *Orator*, in meâ aut meorum causâ;

obtinuit ante annum, Tuis præsertim literis, mãdato, & dono, *Exoniense Collegium*, haud ita latam terræ portiunculam, sed in illâ nunc eminet, non infimæ notæ *Sacellum*: deest tantùm ad complementum, debita *Consecrationis* solennitas, & *Diui* IACOBI titulus: quò ex voto *Fundatoris* & *Collegij*, innotescat posteris; & in jugi *Salvatoris* cultu, unà cum Sanctissimi *Apostoli*, benignissimi *Regis* in æternum recoletur memoria.

3 Ista verò cùm sint hujusmodi, ut si indies repetantur, indies admirationem excitarent: in censum nihilominus vix venient, si cum cæteris, (quæ *tuæ Maiestati* accepta referimus) conferantur. Gloriamur *Academiam* inter tot adversantiũ cuniculos, à *Papismi* fermento, esse conservatam? Conservavit tua prudentia: Gratulamur *Arminianismum* nostras *Cathedras* non infeciisse? Exhibuit tua providentia Antidotum. *Disciplinam*, *Academias*, *Episcopatus* susq; deq; raptâssent jamdudum *Puritanismi* furores, nisi frigidum suffudisset, & injecisset frænum, felicissimo rerum usu maturatum tuum Iudicium. Quis obstaret æmulis & feralibus istis *Harpyis*, qui solùm illud detractum sibi ipsis & suis pullis æstimant, quod Academicorum accessit rationibus; nisi tuus interveniret splendor, & nebulas istas dis-

diſpelleret. Atq; iſtis quidem laudibus, nil decerpit *Militum* virtus, nil *Conſiliariorum* ſolertia, aut ſubſidium. In Aedificijs, ſtipendijs, & privilegijs, agnoſcerent potiùs moroſi, Regis gratiam & Authoritatem, quàm ſumptus proprios, aut fabricam. Sed quòd *Papiſmus* non invaluit, non prævaluit *Arminianiſmus*, non diſſipavit *Puritaniſmus*, aut proſtravit lividorum ſontica barbaries, tot congeſta *Mæcenatum* Trophæa; Tuæ (ut ita dicam) prærogativæ, (Regum omnium Sapientiſſime) eſt peculium. Non hîc ſe immiſcent aliæ cauſæ auxiliatrices, aut caſus: ſed totum hoc, quantumcunq; eſt, quod certè nobis *Academicis* præcipuum & palmare eſt, totum (inquam) eſt Tuum.

4 Illam igitur Academiam, (O Rex) quam tot affeciſti beneficijs, decorâſti trophæis, muniviſti privilegijs, beâſti orthodoxæ Profeſſionis libertate, illuſtrâſti præſentiâ, donâſti ſcriptis, ituris in ſequentium ætatum miracula & oracula, irrigâſti poſtremò expectatâ affluentiâ liberandi Fluminis: habes hodiè proſtratam ad debita *Majeſtatis Tuæ* obſequia; ut agnoſcat quãta accepit, reddat quod poteſt, veniam petat ubi deficit, exprimat ſaltem quod cupit, cùm non habeat quod rependat. Mavult nunquam fu-

isse felix, mallet semper haberi vilis, quàm ingrata tali *Patrono*, in cujus Benignissimo *Favonio*, illos quibus anteà & adhuc animatur, haurit spiritus; & in præcipiti *senectute* (ut *Iuvencula*) fit fæcunda. Intra proximè elapsum novennium, (obstetricante pro modulo, *meo* qualicunq; *Professoris* tui *conatu*) *septuaginta tres* emisit in *S. Theologiâ Doctores*; ut omittam ultra *centum & octoginta* ejusdem facultatis *Baccalaureos*: quos confidenter dicam, non tantùm *Papismum* execrari, *Arminianismum* non fovere, *Puritanismum* explodere; sed etiam pestiferam illam, & nuper Flammis ultricibus expiatam, *Bucanani*, *Paræi*, *Danæi*, & aliorum de *cohibendis Regibus* sententiam, *merito ferire Anathemate*. Nec Medicis, Iurisconsultis aut Philosophis desunt proprij catalogi, desunt fida pectora, desunt promptæ linguæ, ad gratissimam *Doctissimi Regis* observantiam. Summatim ut dicam; quot fovet Academia genuinos Filios, tot habet *Rex Iacobus* Deo supplices, ut *Angelus, qui eripuit Iacobum Patriarcham, è cunctis malis*, perpetuet illius felicitatem: per quam agnoscimus, *Academias* ultra speratam sortem triumphare. Quàm pulchra igitur sunt tabernacula tua (O IACOB) & tentoria sub te *Israëlis* tuæ! ut valles nemerosæ, vt Horti juxta Fluvios irrigui, ut Arbores

bores Aloës, quas plantavit *Jehovah*. Fluat aqua de situlâ tuâ, ad perpetuum tuorum Refrigerium; ingemat elatus *Agag* sub tuo victrice brachio: nec *Gog* aut *Magog Monocerotas* aut *Leones* tuos impunè exsuscitent, aut lacessant. Vt postquam *Corah*, *Dathan* & *Abiram*, & omnes ejusdē instituti *Astores*, dehiscentibus terræ faucibus, absorptos conspexeris; postquam *locustas* & *Ranas Apocalypticas* à tuis finibus & latifundijs procul abegeris; postquam ingratorum murmura, vel justitiâ tuâ elíseris, vel prudentia & moderamine plusquàm humano sedaveris: postquam *Regalem tuā prosapiam*, apud exteros (proh dolor!) tot annos jam exulantem, hęreditarijs sedibus, & dignitati restitutam videris: Sicut IACOBVS ejus Nominis *primus*, super extremo adorans baculo, non priùs hoc terrestre relinquas *Regnum*, quàm (raptu quasi ELIÆ) cœleste possideas, & in CAROLVM PRINCIPEM duplicetur Spiritus. Quod faxit pater in Filio per Spiritum Sanctum. *Amen.*
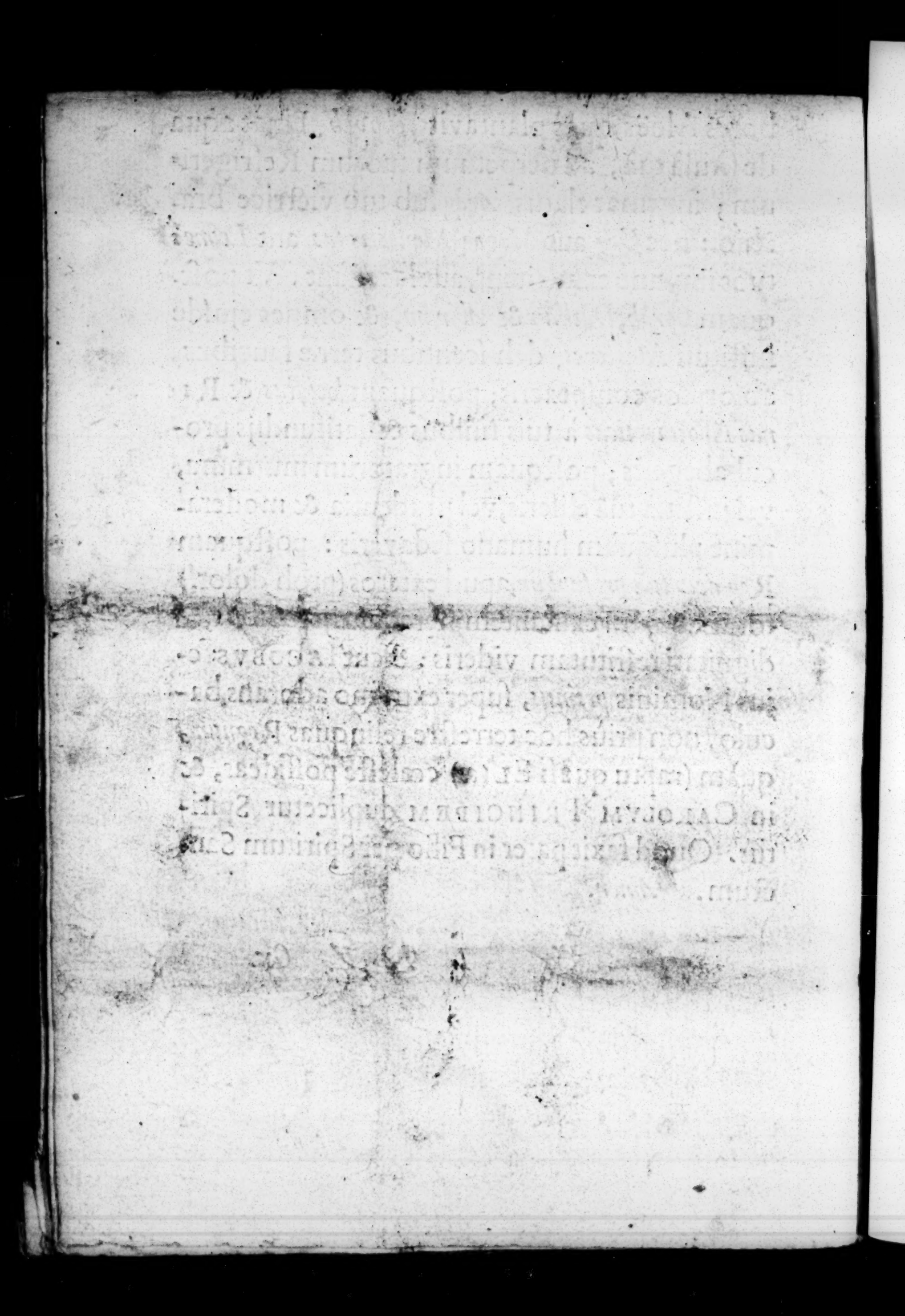
I. P. V. Ox.